

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit van de Europese Ombudsman tot afsluiting van zijn onderzoek naar klacht 2016/2011/AN tegen de Europese Centrale Bank

Besluiten

Zaak 2016/2011/AN - Geopend op 11/11/2011 - Besluit over 19/07/2012 - Betrokken instelling Europese Centrale Bank (Opgelost door de instelling) |

Kort voordat de Spaanse grondwet werd gewijzigd door het amendement tot beperking van de overheidsschuld, verzocht klager, een Spaanse advocaat, om toegang tot een brief van de Europese Centrale Bank („ECB”) aan de Spaanse regering. De ECB heeft zowel het initiële als het confirmatieve verzoek afgewezen, aangezien een dergelijke openbaarmaking het algemeen belang met betrekking tot het economisch en monetair beleid van de EU of een lidstaat in gevaar zou brengen.

De Ombudsman stelde vast dat de ECB klager naar zijn mening een passende motivering heeft verstrekt, met inbegrip van een gedetailleerde beschrijving van de inhoud van de brief en het doel ervan. De Ombudsman heeft ook de relevante ECB-documenten geïnspecteerd en in zijn besluit bevestigd dat de openbaarmaking van de brief het belang dat op het spel staat inderdaad in gevaar zou brengen. Met voorafgaande toestemming van de president van de ECB bevestigde de Ombudsman aan klager dat de betrokken brief geen wijziging van de Spaanse grondwet voorstelde. In het licht van deze informatie was klager van mening dat zijn klacht was afgehandeld.

De Ombudsman heeft de ECB er verder op gewezen dat hij transparantie niet alleen moet blijven beschouwen als een wettelijke verplichting, maar ook als een kans om haar legitimiteit in de ogen van de burgers te vergroten.

.De achtergrond van de klacht

1. Op 5 september 2011 heeft klager bij de Europese Centrale Bank („ECB”) een verzoek om toegang tot documenten ingediend. Klager verzocht om toegang tot een brief van de ECB aan de Spaanse autoriteiten en „ *met aanwijzingen, aanbevelingen, richtsnoeren* ” over begrotingsaangelegenheden (de „brief”).
2. Op 12 september 2011 heeft de ECB het verzoek van klager afgewezen. Zij verklaarde dat, overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a), tweede streepje, van het besluit van de ECB inzake de toegang van het publiek tot documenten [1], de toegang tot de brief moest worden geweigerd omdat dit het algemeen belang met betrekking tot het monetaire en economische beleid van de EU of een lidstaat in gevaar zou brengen. Met name zou de openbaarmaking van de brief afbreuk doen aan de doeltreffendheid van de berichten van de ECB aan de lidstaten als instrumenten om het vertrouwen van beleggers in de financiële markten te herstellen. De ECB wees erop dat deze kwestie van het grootste belang is voor de goede ontwikkeling van het monetaire beleid. Zij heeft klager ook in kennis gesteld van de mogelijkheid voor hem om een confirmatief verzoek in te dienen bij de raad van bestuur.
3. Op 12 september 2011 heeft klager een confirmatief verzoek ingediend bij de Directie van de ECB. Hij verklaarde dat, als de brief had *geduwd* „Spaanse autoriteiten om te komen tot grondwets hervorming die de staatsschuld beperken, dan had het genoemde orgaan zich bemoeid met de nationale soevereiniteit. Spaanse burgers hebben het recht om te weten of een EU-instelling om een grondwets hervorming heeft verzocht. Bovendien was de klager van mening dat de door de ECB ingeroepen uitzondering niet van toepassing was, aangezien openbaarmaking van de brief het Spaanse monetaire en economische beleid op geen enkele wijze in gevaar kon brengen. Als de ECB gelijk had, kon de Commissie bijvoorbeeld haar verslagen over de economische situatie van de lidstaten en de bijbehorende aanbevelingen niet publiceren. Dergelijke rapporten zijn echter openbaar beschikbaar.
4. Als alternatief verzocht klager „ *gedeeltelijke toegang tot het document* ”, namelijk dat de ECB hem zou moeten meedelen of zij een instructie heeft gegeven of een aanbeveling heeft gedaan aan de Spaanse regering die tot de grondwets hervorming heeft geleid.
5. Op 22 september 2011 heeft de ECB het confirmatief verzoek afgewezen, aangezien de aangevoerde uitzondering van toepassing was. De ECB was van oordeel dat de openbaarmaking van de brief, zelfs gedeeltelijk, „ *de doeltreffendheid van de berichten die de ECB kan richten* ” aan de lidstaten zou kunnen beïnvloeden om gunstige voorwaarden voor het herstel van het vertrouwen van beleggers in de financiële markten te bevorderen. De ECB heeft klager in kennis gesteld van de rechtsmiddelen waarover hij beschikt overeenkomstig de artikelen 228 en 263 VWEU.
6. Klager heeft zich op 4 oktober 2011 tot de Europese Ombudsman gewend.

Onderwerp van het onderzoek

7. De Ombudsman heeft een onderzoek ingesteld naar de volgende beweringen en beweringen.

Bewering:

De Europese Centrale Bank heeft klager geen passende motivering verstrekt voor de afwijzing, op grond van de uitzondering van artikel 4, lid 1, onder a), tweede streepje, van Besluit ECB/2004/3, van zijn confirmatief verzoek om toegang van het publiek tot een brief die de ECB aan de Spaanse autoriteiten heeft gezonden met aanwijzingen, aanbevelingen en richtsnoeren inzake begrotingsaangelegenheden.

Claim:

De Europese Centrale Bank moet de klager een passende motivering voor haar standpunt verstrekken of hem toegang verlenen tot het gevraagde document, althans voor zover dit nodig is om te bepalen of haar brief aandringt op een wijziging van de Spaanse grondwet tot beperking van de overheidsschuld.

Het onderzoek

8. Op 11 november 2011 heeft de Ombudsman de klacht doorgestuurd naar de president van de ECB met een uitnodiging om een advies in te dienen over bovengenoemde bewering en claim. De Ombudsman deelde de president van de ECB voorts mee dat hij het dossier van de Bank betreffende de klacht wilde inspecteren. Op 11 december 2011 zond klager verdere correspondentie over de klacht naar de Ombudsman, die deze op 15 november 2011 doorstuurde naar de ECB.

9. Op 1 februari 2012 hebben de diensten van de Ombudsman de dossiers van de ECB betreffende de klacht geïnspecteerd.

10. De ECB heeft op 28 februari 2012 haar advies over de klacht ingediend. De Ombudsman zond het advies aan klager voor eventuele opmerkingen, die hij op 6 maart 2012 zond.

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. Verschuldiging van het ontbreken van een passende motivering

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

11. In zijn klacht stelde klager dat er geen legitieme uitzondering kon zijn op het recht van de burgers om de oorsprong van een grondwets hervorming vast te stellen, aangezien de grondwet de „*fundamentele bepaling*” op nationaal niveau is.

12. In de verdere correspondentie die op 11 december 2011 aan de Ombudsman werd toegezonden, voegde klager eraan toe dat de Europese Raad tijdens een bijeenkomst in Brussel op 9 december 2011 in volledige transparantie overeenstemming had bereikt over een begrotingspact waarin onder meer werd gesteld dat de verplichting van de nationale overheidsdiensten om begrotingen in evenwicht te brengen, moet worden vastgelegd in de nationale grondwetten of gelijkwaardige wetgeving. De Europese burgers van wie de nationale grondwetten in dit verband zouden worden gewijzigd, weten dus dat de op 9 december 2011 bereikte overeenkomst tot een dergelijke hervorming heeft geleid. Spaanse burgers moeten hetzelfde recht hebben om de oorsprong te achterhalen van de wijziging van hun grondwet [die plaatsvond vóór 9 december 2011].

13. In haar advies heeft de ECB uitgelegd dat de brief in augustus 2011 aan de Spaanse regering is toegezonden. Het is een strikt vertrouwelijke mededeling van de president van de ECB aan de Spaanse premier waarin hij uiting geeft aan „*de bezorgdheid van de ECB over de toen buitengewoon ernstige en moeilijke situatie van de Spaanse economie en de gevolgen voor de stabiliteit van het eurogebied, en waarin de Spaanse regering wordt verzocht doortastend en snel de nodige maatregelen te nemen om het groeipotentieel te vergroten en te zorgen voor begrotingsconsolidatie*”. De maatregelen in kwestie moeten de werking van de arbeidsmarkt verbeteren, de houdbaarheid van de overheidsfinanciën waarborgen en de productmarkt verder hervormen. De ECB verklaarde dat de brief de Spaanse regering niet heeft opgeroepen de grondwet te wijzigen om de overheidsschuld te beperken. Het doel van de ECB was „*de integriteit en effectiviteit van haar monetair beleid te beschermen in het belang van de burgers van het eurogebied*”.

14. De ECB was van oordeel dat openbaarmaking van de brief de bescherming van het algemeen belang met betrekking tot het monetaire beleid van de Unie zou ondermijnen. Bovendien verklaarde de ECB dat het voor zichzelf *van cruciaal belang is „in staat te zijn relevante en openhartige boodschappen over te brengen aan de Europese en nationale autoriteiten van de eurozone op de wijze die het meest doeltreffend wordt geacht om het algemeen belang te dienen met betrekking tot de vervulling van haar mandaat*”. Dit omvat, indien nodig, de mogelijkheid om informele of vertrouwelijke berichten te verzenden.

15. Wat betreft haar motivering voor de afwijzing van de initiële en confirmatieve verzoeken van klager, was de ECB van oordeel dat deze toereikend waren. Hij verwees naar de rechtspraak van het Hof van Justitie en van het Gerecht, volgens welke een motivering per geval moet worden beoordeeld „*met inachtneming van niet alleen de bewoordingen ervan, maar ook de context ervan en het geheel van rechtsregels die de betrokken materie beheersen*” [3]. De redenering hoeft niet in te gaan op alle relevante feiten en rechtsvragen. In haar brieven aan de klager had de ECB niet meer redenen kunnen geven waarom openbaarmaking het beschermde belang zou hebben ondermijnd, aangezien dit zou hebben geleid tot „*de (gedeeltelijke)*”

openbaarmaking” van de inhoud ervan.

16. Ten slotte verwees de ECB naar de rechtspraak van het Hof van Justitie met betrekking tot de ruime beoordelingsmarge waarover EU-instellingen beschikken bij de beoordeling of openbaarmaking van documenten de door artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening 1049/2001 [4] beschermde belangen in gevaar zou brengen. Hetzelfde geldt voor de ECB bij haar beoordeling van de uitzonderingen van artikel 4, lid 1, onder a), van Besluit ECB/2004/3. De ECB was van oordeel dat zij „de toepasselijke procedureregels, waaronder de motiveringsplicht, in acht heeft genomen en dat haar beoordeling van het algemeen belang noch een kennelijke beoordelingsfout noch misbruik van bevoegdheid is”.

17. In zijn opmerkingen verklaarde klager dat de ECB niet heeft geantwoord op de bewering in het onderzoek van de Ombudsman, namelijk of de brief „*aandringt op een wijziging van de Spaanse grondwet*”. De ECB verklaarde dat zij de Spaanse autoriteiten niet had verzocht een dergelijke hervorming door te voeren, maar niet duidelijk maakte of haar brief dat resultaat voorstelde of voorstelde. Klager verklaarde dat hij zich baseerde op de kennis van de Ombudsman van de inhoud van de brief om deze kwestie te verduidelijken.

18. Klager verklaarde dat in een systeem dat gebaseerd is op democratische legitimiteit, overheidsinstanties, zowel op EU- als op nationaal niveau, verantwoording moeten afleggen aan het publiek voor hun daden. Voor de burgers impliceert dit de mogelijkheid om het besluitvormingsproces gedetailleerd te volgen en toegang te hebben tot de relevante informatie. Er kan geen ander belang prevaleren boven het belang van burgers om hun regeringen en de EU-instellingen te controleren met betrekking tot een grondwets hervorming. Hoe dan ook heeft de ECB niet aangetoond dat openbaarmaking van de brief het vermeende beschermde openbaar belang ernstig in gevaar zou brengen. Bovendien had zij de uitleg in haar advies kunnen verstrekken op het moment dat zij op de initiële en confirmatieve verzoeken van klager reageerde.

Beoordeling van de Ombudsman

19. Artikel 4, lid 1, onder a), tweede streepje, van het Besluit betreffende de toegang van het publiek tot ECB-documenten bepaalt dat “de ECB de toegang tot een document weigert wanneer openbaarmaking de bescherming van: A) het algemeen belang met betrekking tot: ... — het financiële, monetaire of economische beleid van de Gemeenschap of van een Lid-Staat”. Deze uitzondering op de algemene regel van toegang van het publiek tot documenten is identiek aan die van artikel 4, lid 1, onder a), vierde streepje, van Verordening 1049/2001.

20. Derhalve moet worden beoordeeld of de ECB op het moment van afwijzing van het confirmatief verzoek: i) mocht oordelen dat de uitzondering betreffende de bescherming van het economisch en monetair beleid van artikel 4, lid 1, onder a), tweede streepje, van zijn besluit van toepassing was; en ii) de klager naar behoren zijn standpunt kenbaar heeft gemaakt door middel van een passende motivering.

21. Wat de toepasselijkheid van de door de ECB aangevoerde uitzondering betreft, herinnert de Ombudsman aan de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU met betrekking tot de toepassing van de materiële uitzonderingen met betrekking tot het algemeen belang waarin artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening 1049/2001 voorziet: „[de] *instelling moet worden erkend als een ruime beoordelingsmarge om te bepalen of de openbaarmaking van documenten die betrekking hebben op de gebieden waarop deze uitzonderingen betrekking hebben, het algemeen belang zou kunnen ondermijnen*”, aangezien „*een dergelijk weigeringsbesluit van complexe en delicate aard is, waardoor bijzondere zorg moet worden betracht en de criteria van artikel 4, lid 1, onder a), van verordening nr. 1049/2001 zeer algemeen zijn*” [5].

22. Na inzage in de brief kan de Ombudsman bevestigen dat de ECB de inhoud ervan in haar advies nauwkeurig heeft beschreven. Hij is bovendien van mening dat de brief informatie bevatte die zeer gevoelig leek te zijn, en wijst op een aantal ernstige zwakke punten van de Spaanse economie en de mogelijke gevolgen daarvan; het identificeren van de meest kwetsbare gebieden; en het voorstellen van maatregelen die kunnen worden overwogen om deze uit te roeien.

23. De moeilijke economische en marktsituatie in Spanje op het relevante tijdstip (d.w.z. de datum van de afwijzing van het confirmatief verzoek) is een kwestie van publieke kennis. Op basis van zijn inzage in de brief is de Ombudsman van mening dat het openbaar maken van de gedetailleerde analyse van de ECB van de moeilijkheden in de Spaanse economie op het relevante moment de belangen van dat land en van zijn burgers in gevaar had kunnen brengen door haar bloot te stellen aan speculatieve bedreigingen op de financiële markten, waardoor zijn economisch beleid werd ondermijnd.

24. Voorts erkent de Ombudsman het belang, onderstreept door de ECB, van de openhartige communicatie tussen laatstgenoemde en de regering van een lidstaat. Hoewel dit belang op zich niet volstaat om dergelijke mededelingen **algemeen** en in **geen geval** uit te sluiten van de publieke kennis, is het niettemin een factor waarmee rekening moet worden gehouden bij de **concrete** beoordeling van een mededeling om na te gaan of de openbaarmaking ervan daadwerkelijk afbreuk zou doen aan de legitieme belangen die worden beschermd door het besluit van de ECB inzake de toegang van het publiek tot documenten [6]. In dit verband merkt de Ombudsman op dat het van essentieel belang is een duidelijk onderscheid te maken tussen enerzijds de ECB, een instelling van de Unie die in het algemeen belang de functies van een centrale bank uitoefent, en anderzijds commerciële banken die particuliere belangen nastreven.

25. In deze omstandigheden aanvaardt de Ombudsman dat het niet onredelijk was om, zoals de ECB ten tijde van de afwijzing van het confirmatief verzoek van klager heeft gedaan, te oordelen dat de openbaarmaking van de brief, zelfs gedeeltelijk, de belangen die worden beschermd door de uitzonderingen van artikel 4, lid 1, onder a), van het besluit van de ECB inzake de toegang van het publiek tot documenten, ernstig zou hebben geschaad.

26. In tegenstelling tot artikel 4, lid 2, van Verordening 1049/2001 voorziet artikel 4, lid 1, niet in de mogelijkheid van een hoger openbaar belang bij openbaarmaking. Het ECB-besluit inzake toegang tot documenten heeft ook deze verschillende regeling voor de documenten van de

Bank in stand gehouden. In de woorden van *het Hof van Justitie* [7] volgt „uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub a, van verordening nr. 1049/2001 dat [...] de **weigering van toegang door de instelling [...] verplicht is** wanneer openbaarmaking van een document aan het publiek afbreuk zou doen aan de belangen die deze bepaling beschermt, **zonder dat in een dergelijk geval [...] de vereisten inzake de bescherming van die belangen moeten worden afgewogen** tegen die welke voortvloeien uit andere belangen ” (cursivering van mij). Deze rechtspraak is naar analogie volledig van toepassing op artikel 4, lid 1, onder a), van het ECB-besluit inzake de toegang van het publiek tot documenten, waarvan de inhoud identiek is aan die van artikel 4, lid 1, onder a), van de verordening. Anders dan klager meent, voorziet noch Verordening 1049/2001 niet in het ECB-besluit inzake toegang tot documenten in het legitieme democratische belang van de burgers om de oorsprong van een grondwets hervorming te achterhalen om de noodzaak van bescherming van de belangen als bedoeld in artikel 4, lid 1, onder a), tweede streepje, van dat besluit te overstijgen.

27. Wat de motivering betreft die de ECB aan klager heeft verstrekt om zowel zijn initiële als confirmatieve verzoeken af te wijzen, stelt de ECB terecht dat „[d]e vereisten waaraan de motivering moet voldoen, afhankelijk zijn van de omstandigheden van elk geval” en dat de motivering moet voorkomen dat afbreuk wordt gedaan aan de gevoelige belangen die door de toegepaste uitzondering zelf worden beschermd. In de onderhavige zaak is de Ombudsman echter van mening dat een loutere verwijzing naar de belangen die in gevaar zouden worden gebracht, zonder uitleg over mogelijke schade aan die belangen met de concrete inhoud van het document, niet volstond om te voldoen aan het vereiste motiveringscriterium.

28. De Ombudsman merkt echter op dat de ECB tijdens zijn onderzoek naar deze klacht het standpunt dat zij naar aanleiding van de initiële en confirmatieve verzoeken had ingenomen, heeft herzien en haar oorspronkelijke motivering heeft afgestemd op de vereiste norm. Naar haar mening heeft de ECB de inhoud van de brief concreet beoordeeld en voldoende gedetailleerd beschreven om een idee te geven van de gevoeligheid van deze inhoud. De ECB heeft ook zowel de redenen uiteengezet waarom zij de brief aan de Spaanse autoriteiten heeft toegezonden als de bedoelingen die daaraan ten grondslag liggen. Deze concrete basis, in combinatie met de beoordeling van de risico's die openbaarmaking zou opleveren voor de beschermde belangen, zoals vervat in zijn eerste antwoorden aan de klager, stelt de klager objectief in staat vast te stellen waarom openbaarmaking in de betrokken zaak werd geweigerd.

29. In het kader van een gerechtelijke procedure tegen een beslissing tot weigering van toegang tot een document is de vraag aan het Hof of de betrokken beslissing nietig moet worden verklaard. In dit verband heeft het Gerecht geoordeeld dat „[i]ndien een *besluit een of andere motivering bevat [...] die redenering niet voor het eerst achteraf kan worden uitgewerkt en toegelicht*” voor het Hof, behalve in uitzonderlijke omstandigheden [8] . Aangezien de Ombudsman niet bevoegd is om een besluit nietig te verklaren, voldoen de procedures van de Ombudsman aan andere criteria dan, en hebben zij niet noodzakelijkerwijs hetzelfde doel als gerechtelijke procedures. In casu acht de Ombudsman het niet nuttig om de oorspronkelijke motivering van de ECB voor haar besluit om het confirmatief verzoek af te wijzen, te bekritisieren. De Ombudsman zal hieronder echter nog een opmerking maken en de ECB aanmoedigen zich te concentreren op de kwaliteit van haar redenering bij het beantwoorden

van verzoeken om toegang.

30. In zijn opmerkingen stelde klager dat de ECB naar zijn mening niet volledig had ingegaan op de bewering in het onderzoek van de Ombudsman, voor zover daarin niet werd toegelicht of de brief aanleiding had gegeven tot de Spaanse grondwets hervorming van 2011. Hij verklaarde dat dit een kwestie was die moet worden verduidelijkt door de Ombudsman, die de brief had gezien.

31. Op grond van artikel 14, lid 2, onder a), van zijn uitvoeringsbepalingen [9] mag de Ombudsman de tijdens een inspectie van documenten verkregen informatie die hem als vertrouwelijk is aangemerkt, niet openbaar maken. Om te kunnen voldoen aan het verzoek van klager op 14 juni 2012, ter gelegenheid van een vergadering met de president van de ECB, heeft de Ombudsman daarom verzocht om zijn toestemming om klager in kennis te stellen van een feit waarvan de Ombudsman uit zijn inspectie op de hoogte is, namelijk dat de brief geen wijzigingen van de Spaanse grondwet voorstelt. De Voorzitter heeft onmiddellijk ingestemd met dit verzoek en de diensten van de Ombudsman hebben klager hiervan op 18 juni 2012 in kennis gesteld. Klager bevestigde dat hij in het licht van deze aanvullende informatie van mening is dat zijn klacht is opgelost.

32. De Ombudsman dankt klager voor het vertrouwen dat hij heeft getoond en is ook ingenomen met de constructieve en coöperatieve houding van de ECB tijdens zijn onderzoek.

33. In het licht van het bovenstaande is de Ombudsman van mening dat de ECB de klacht heeft afgehandeld.

B. Conclusies

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

De Europese Centrale Bank heeft de klacht afgehandeld.

Klager en de ECB zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

Verdere opmerking

De Ombudsman moedigt de Europese Centrale Bank aan om de openbaarmaking van documenten aan het publiek en de motivering van besluiten tot weigering van openbaarmaking niet alleen als wettelijke verplichtingen te blijven beschouwen, maar ook als een gelegenheid om blijk te geven van haar gehechtheid aan het transparantiebeginsel en daarmee haar legitimiteit in de ogen van de burgers te

vergroten.

P. Nikiforos Diamandouros

Gedaan te Straatsburg op 19 juli 2012

[1] Besluit 2004/258/EG van de Europese Centrale Bank van 4 maart 2004 inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Europese Centrale Bank, PB L 80 van 18.3.2004, blz. 42.

[2] Hervorming van artikel 135 van de Spaanse grondwet van 27 september 2011. Spaans PB 233/2011, afdeling I, blz. 101931.

[3] De ECB citeerde zaak C-122/94, Commissie/Raad, Jurispr. 1996, blz. I-881, punt 29; Zaak C-41/00 P, *Interporc/Commissie*, Jurispr. 2003, blz. I-2125, punt 55; Zaak T-188/98, *Kujer/Raad*, Jurispr. 2000, blz. II-1959, punt 36; Gevoegde zaken T-355/04 en T-466/04, *Co-Frutta/Commissie*, Jurispr. 2010, blz. II-1, punt 100.

[4] Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie, PB L 145, blz. 43.

[5] Zaak C-266/05 P, *Sison/Raad*, Jurispr. 2007, blz. I-1233, punten 34-36; arrest van 13 januari 2011, *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH/Commissie*, T-362/08, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 104.

[6] Het Hof van Justitie van de EU heeft immers duidelijk geoordeeld dat de instellingen bij de behandeling van een verzoek om toegang tot documenten een specifiek onderzoek van elk betrokken document moeten verrichten. Het enkele feit dat een document betrekking heeft op een door een uitzondering beschermd belang, volstaat op zich niet om de toepassing van deze uitzondering te rechtvaardigen. Integendeel, de betrokken instelling moet in beginsel uitleggen hoe openbaarmaking van het document het door de aangevoerde uitzondering beschermde belang concreet en doeltreffend kan ondermijnen. Bovendien moet het risico van ondermijning van beschermde belangen redelijkerwijs voorzienbaar en niet louter hypothetisch zijn. Zaak C-506/08 P *Zweden/MyTravel en Commissie*, arrest van 21 juli 2011, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 76; Zaak T-250/08 *Bachelor/Commissie*, arrest van 24 mei 2011, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 78; Zaak T-166/05 *Borax Europe/Commissie*, arrest van 11 maart 2009, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 88; Gevoegde zaken C-514/07 P, C-528/07 P en C-532/07 P *Zweden e.a./API en Commissie*, arrest van 21 september 2010, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 72; Gevoegde zaken C-39/05 P en C-52/05 P *Zweden en Turco/Raad*, Jurispr. 2008, blz. I-1429, punt 43; Zaak T-2/03, *Verein für Konsumenteninformation/Commissie*, Jurispr. 2005, blz. II-1121, punt 69; Arrest *Sison/Raad*, aangehaald in voetnoot 5, punt 75.

[7] Arrest *Sison/Raad* , aangehaald in voetnoot 5, punt 46; Gevoegde zaken T-3/00 en 337/04, *Pitsiorlas/Raad en ECB* , Jurispr. 2007, blz. II-4779, punt 227.

[8] Zie arrest *Pitsiorlas/Raad en ECB* , aangehaald in voetnoot 7, punt 278.

[9] Besluit van de Europese Ombudsman tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van 8 juli 2002, gewijzigd bij besluiten van de Ombudsman van 5 april 2004 en 3 december 2008.

Beschikbaar op:

<http://www.ombudsman.europa.eu/fr/resources/provisions.faces/en/373/html.bookmark> [Link]